

"Stickans" dyrbarheter

*Stig Andersson med
fru Tyra och 11 mån.
gamle sonen Stig
Börje vid en del av
sina idrottsminnen.*

i bandy och ishockey. Hammarby skiljer som torde vara bekant på färgerna i sommarens och vinterns stora spelidrotter. "Stickan", född den 16/10 1914, alltså med 32 år på nacken, började som 13-åring i juniorlaget, och "Plutten" var precis lika gammal, när han fick börja trampa i storebrors fotspår. Åke är fyra år yngre, född den 28/6 1918. Naturligtvis är de bägge genuina södergrabbar. Deras vagga stod nämligen i närheten av Södermannagatan, i slutet på vilken Hammarby IF sedan många år tillbaka nöter sin idrottsplats och sitt enkla klubbhus i två våningar.

"Stickan" var årsbarn bl. a. med Sven Bergkvist och Lennart "Joe" Hellman, den senare känd ishockeystjärna även han. Alla tre gick de i Sofia folkskola, och de

sopade hem rubb och stubb i bandy- och ishockeyturneringarna för huvudstadens skolungdom i slutet av tjugutalet. Och segrarna hemfördes i regel med kanadensiska målsiffror. Det var 22—0 och 33—1 ideligen, ideligen, så det låg nära till hands att döpa de små, pigga sofia-krabaterna till Söderkanadensarna.

Sedan flyttades benämningen över på de stora grabbarna i Hammarby. Dit gick som sagt "Stickan" och "Svenne Berka" och "Joe", när tiden var inne, d. v. s. när det började växa hår på bröstet. Efter ett par år i reservlagen blev det så småningom "ettan", och där har "Stickan" nu varit bofast i sexton år, han kom nämligen med redan 1931 i fotboll. I vinter har han beträffande ishockeyn fått vika för åldersskäl — lagledningen ville nämligen ha

Den roligaste sagoboken . . .

Hemma hos Åke "Plutten" Andersson: Ullas och Kerstins bästa sagobok är pappas album med tidningsurklipp.

in nytt och krytt folk — men det är många experter, som håller för sannolikt, att Sverige förlorade VM i Prag, därför att inte "Stickan" Andersson fick vara med i laget. Hans lugn och retfulla fintningar hade behövts för att lugna upp tempot mot de defensivspelande österrikarna. "Stickan" hade varit mannen att finna öppningar i det hermetiskt tillslutna österrikiska försvaret.

"Stickan" kallas även någon gång i högtidligare ögonblick för Stig Emanuel, hans andra dopnamn. I sin pris-samling har han bl. a. sex svenska mästerskapstecken i ishockey, medaljer för nio seriesegrar å rad i ishockey — världsrekord? — och några distriktsmästerskapstecken i

fotboll. Säkert hade han också haft en knippa DM-utmärkelser i bandy också, men man har först på senare år i Stockholm återupptagit den tidigare nedlagda DM-tävlingen i vinterns fotboll. Sin första landskamp i ishockey spelade han mot Finland 1932, den sista mot Amerika tredje dag jul 1946 i Stadion. Och nog borde han varit med i VM-turneringen, detta så mycket mer som UK nominerat en backspelare, som var några år äldre än "Stickan".

— Din roligaste dag som idrottsman? frågar artikelförfattaren Stig Emanuel Andersson.

— Utan tvekan då vi vann den andra och avgörande

"Pluttens" pokaler putsas . . .

Åke Andersson med fru Aina vid en del av sin stora pris-samling, som bl. a. inrymmer tvänne Kabom-pokaler.

kvalmatchen mot Norrköpingskamraterna och knallade upp i Allsvenska fotbollen igen. Det avgörande målet föll inte förrän 4 min. före full tid, och det blev Hammarbys, och gissa vem målskytten var — jo, just Stig Emanuel Andersson. Lillbrorsan Åke gick förresten högerinner bredvid mig, och fast jag glömt bort den saken nu, så hoppas jag verkligen, att det var han som gav mig passningen. Någon hjälp skall man väl ha av sina bröder.

En annan match, som man med glädje tänker tillbaka på, var när Hammarby slog Davos Hockey Club i Stadion för några år sedan med 4—0 efter ett spel, som experterna föll i trance över. Själva tyckte vi inte, att vi gjorde något särskilt märkvärdigt, men det var riktigt, som om det lossnade inom oss själva, och när ett lag kan spela i den känslan, då är det också roligast.

Och så får jag nu säga, att det var ganska skojigt att få komma upp i allsvensk ishockey igen, när Atlas Diesel,

dit jag nu degraderats, slog Djurgården i kvalmatchen med 5—4. Så det skall bli skönt att få tampas med mina kära klubbkompisar nästa söndag. Än tänker jag inte lägga upp på några år. Grabben Stig Börje har redan lagt sig i träning för att så småningom kunna fylla pappas plats. Fast det dröjer ännu några år förstås . . .

"Stickan" Andersson är den typiske stockholmssamlingen, en storstadsbohem à la Nils Ferlin, alla andra yttre som inre jämförelser lämnade åsido. Han är rapp i tungan, nålvass i repliken, alltid med spjuvern i ögonvrån. Många historier går om honom, och hans "inpass" under matcherna. Här är en av de bättre:

Det var helt nyligen efter AIK:s värvning av "Rubbe" Carlsson från Hammarby. De båda klubbarna möttes i början av säsongen, och stämningen var en smula uppjagad i Hammarby med anledning av spelarförlusten. Här skulle AIK få betalt med ränta! Hammarby satte upp full